

§ 4.

I København, Frederiksberg og Købstæderne fastsætter Kommunalbestyrelsen fremtidig for fire Aar ad Gangen, første Gang dog kun for Skatteaarene 1929—30 og 1930—31, i hvilket Forhold de til Dækning af Kommunens Udgifter fornødne Skattebeløb skal lignedes paa fast Ejendom eller udskrives som personlig Skat. Overstiger det Beløb, der skal udredes som Grundskyld og Ejendomsskyld af de faste Ejendomme, en Sjattedel af alle de Udgifter, som efter Gennemsnittet af det sidste Tiaar i det hele har været Genstand for Ligning paa fast Ejendom og paa Personer med Tillæg af den kommunale Ejendomsskyld, der i Skatteaaret 1925—26 blev opkrævet i Kommunen i Henhold til Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903, § 21, kan Grundskylden dog ikke uden Indenrigsministerens Godkendelse i nogen 4-aarig Periode forhøjes med mere end 3 Promille.

§ 5.

Med de i nærværende Lov indeholdte Ændringer har det i øvrigt sit Forblivende ved de i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter givne Bestemmelser.
